

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418010005
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6418010005.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného W. V. na verejnom zasadnutí dňa 27. septembra 2018 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/1/2018 zo dňa 27.6.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. V. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/1/2018 zo dňa 27.6.2018 bol obžalovaný W. V. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že dňa 18.6.2017 v čase najmenej od 0.45 h viedol ako nevodič motorové vozidlo značky Seat Ibiza, evidenčné číslo E. XXX H., ktorého držiteľom je F. V., nar. XX.X.XXXX, bytom M., X. XXX/X, po štátnej ceste I/65 v smere od mesta Nová Baňa do obce Hronský Beňadik, časť Psiare, spôsobil dopravnú nehodu tak, že neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam a po prejazde železničného priecestia dostal s vozidlom šmyk, vyšiel vpravo mimo cesty, kde ostal stáť a následnou lustráciou bolo zistené, že vozidlo viedol aj napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom v Zlatých Moravciach, Okresného riaditeľstva PZ v Nitre pod č. ORPZ-NR-ODI3-198/2016-SK dňa 17.10.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.10.2016, mu bola uložená okrem iného sankcia zákaz činnosti viesť motorové vozidlo po dobu 60 (šesťdesiat) mesiacov odo dňa 17.10.2016 do 17.10.2021 a aj napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom v Zlatých Moravciach, Okresného riaditeľstva PZ v Nitre pod č. ORPZ-NR-ODI3-278/2016-SK dňa 4.1.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.1.2017, mu bola uložená okrem iného sankcia zákaz činnosti viesť motorové vozidlo po dobu 60 (šesťdesiat) mesiacov odo dňa 6.10.2016 do dňa 6.10.2021, čím porušil ust. § 4 ods. 2 písm. b) Zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom v čase cca od 0.52 h do 05.59 h dňa 18.6.2017 po tom, čo bezohľadne viedol toto osobné motorové vozidlo v smere od mesta Nová Baňa do obce Hronský Beňadik, časť Psiare, ohrozil iné vozidlo a bol zastavovaný cestnou dopravnou hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva PZ Žiar nad Hronom v zložení I.. O. I., veliteľ a I.. R.. B. N., člen a súčasne vodič za použitia výstražného svetelného a zvukového zariadenia na toto znamenie nereagoval a v úmysle vyhnúť sa zastaveniu a podrobeniu sa cestnej kontrole na cestnú dopravnú hliadku, ktorá ho prenasledovala na služobnom motorovom vozidle značky Volkswagen Golf, rezortného čísla B-XXXXX, za účelom zastaviť jeho nebezpečnú jazdu, zaútočil, a to takým spôsobom, že počas prenasledovania sa pokúsil nie menej ako štyrikrát vytlačiť služobné motorové vozidlo z cesty, a to v situácii, keď sa toto svojou prednou časťou dostalo na úroveň jeho zadnej časti, následkom čoho hrozila dopravná kolízia, ktorej vodič služobného vozidla I.. R.. B. N. zabránil len znížením rýchlosti a taktikou jazdy, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/83/2016 zo dňa 21.12.2016, právoplatným dňa 21.12.2016 bol odsúdený pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa

§ 323 ods. 1 písm. a), odsek 2 písm. c) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a 6 mesiacov.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že obžalovaný je zo skutku usvedčovaný predovšetkým vlastnou výpoveďou, keď na hlavnom pojednávaní nepoprel, že riadil motorové vozidlo napriek tomu, že mu bola uložená sankcia zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Okrem toho je usvedčovaný výpoveďami svedkov - policajtov ako aj listinnými dôkazmi evidovanými v spise (rozhodnutia o priestupkoch vydané Okresným dopravným inšpektorátom v Zlatých Moravciach, Okresného riaditeľstva PZ Nitra zo dňa 17.10.2016 právoplatné dňa 17.10.2016 a zo dňa 4.1.2017, právoplatné dňa 4.1.2017). Skutok bol právne posúdený ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Z odôvodnenia rozsudku ďalej vyplýva, že prvostupňový súd v plnom rozsahu neakceptoval obhajobu obžalovaného W. V., ktorý namietal spáchanie žalovanej trestnej činnosti pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. spáchaného závažnejším spôsobom konania, so zbraňou. Prihliadol pritom najmä na výpovede svedkov W. O. I. a R. B. N., ktorí po zapnutí majákov na služobnom motorovom vozidle registrovali značné zrýchlenie vozidla obžalovaného, pričom zo spôsobu jazdy evidovali snahu zabrániť im v predídení jeho motorového vozidla tým, že pri každom pokuse o predchádzací manéver obžalovaný jazdil po strede cesty. Následkom takéhoto konania obžalovaného museli vždy pribrzdiť, aby nedošlo ku škode na zdraví alebo na majetku. Súčasne prvostupňový súd vychádzal aj zo zhodných výpovedí svedkov Z. Z. a L. Q., ktorí potvrdili, že obžalovaný musel vedieť, že ich prenasleduje policajné vozidlo, na ktorú skutočnosť obžalovaného aj upozornili. Obžalovaný na ich opakované žiadosti, aby vozidlo zastavil reagoval s tým, že policajtom zastaviť nemôže. Súčasne svedkovia potvrdili, že počas prenasledovania policajnou hliadkou, ktorá sa niekoľkokrát dostala na úroveň ich motorového vozidla, sa obžalovaný pohyboval v strede cesty, preto ich policajti nemohli obehnúť a zastaviť. Prvostupňový súd taktiež prihliadol aj na listinné dôkazy, ktoré svedčia v neprospech obhajobnej verzie obžalovaného (výpis z GPS lokalizácie motorového vozidla policajnej hliadky VW Golf zobrazujúci jeho trasu, jednotlivé zrýchlenia jazdy a zapnutie majákov a sirény, záznam o dopravnej nehode motorového vozidla Seat Ibiza). Súhrnne tak prvostupňový súd uzavrel, že obžalovaný svojim konaním naplnil aj skutkovú podstatu zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného prvostupňový súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti. Naopak, zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (spáchanie viacerých trestných činov). Keďže obžalovaný opätovne spáchal zločin, ukladal mu trest odňatia slobody v rozmedzí od 5 rokov a 6 mesiacov do 8 rokov po zvýšení aplikovanej trestnej sadzby podľa § 323 ods. 2 o jednu polovicu podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. Skutku sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/83/2016 zo dňa 21.12.2016. Prihliadnuc aj na viaceré postihy obžalovaného v priestupkovom konaní (v počte 7 priestupkov, z toho 3 na úseku dopravy) uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov. Pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Pri určení výmery uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá prvostupňový súd osobitne akcentoval, že obžalovanému už v minulosti bola 2 - krát uložená sankcia v podobe zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 60 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podal odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom obhajcu argumentoval najmä tým, že policajti pri prenasledovaní motorového vozidla obžalovaného riadne nepreukázali príslušnosť k policajnému zboru (označením karosérie motorového vozidla nápisom polícia alebo svetelným nápisom polícia), príslušníci policajného zboru nezastavovali motorové vozidlo obžalovaného spôsobom, ktorý

predpokladá vyhláška, ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke, obžalovaný nemohol vedieť a ani nevedel, že v motorovom vozidle sa nachádzajú príslušníci policajného zboru a v konaní obžalovaného absentujú zákonné znaky trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 Tr. zák. Podstatou obhajobných námietok bolo aj tvrdenie, že prenasledujúce motorové vozidlo Volkswagen Golf z cesty nijakým spôsobom nevytláčal, cesta bola úzka, preto nebol priestor na predchádzanie. Výpovede svedkov Z. Z. a L. Q. tak svedčia v jeho prospech, keď menovaní svedkovia k spôsobu jeho jazdy potvrdili, že išiel plynulo, nebrzdil, išiel rýchlo ale neprechádzal z pruhu do pruhu a policajti neboli blízko za ich vozidlom. Za nedôveryhodné označil výpovede svedkov W. O. I. a R.. B. N., ktorí nevedeli presne ustáliť, o koľko predbiehacích manévrov sa pokúsili a akým spôsobom malo dôjsť k vytlačaniu ich motorového vozidla z cesty. Doplnil, že policajti ho iba prenasledovali, nakoľko stále unikal. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania obžalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

S ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania prvostupňový súd správne zistil, že obžalovaný W. V. sa dňa 18.6.2017 v čase najmenej od 0.45 h dopustil žalovaného skutku a tento skutok zároveň správne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. spáchaný v jednočinnom súbehu so zločinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák.

V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že skutkové zistenia prvostupňového súdu sú správne a zodpovedajú vykonanému dokazovaniu. Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ust. Trestného poriadku pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie rozsudku. Prvostupňový súd vykonal výsluch všetkých relevantných svedkov ako aj ďalšie dôkazy, dôkladne analyzoval celú dôkaznú situáciu a súčasne odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje úvahy, ktorými bol súd vedený pri hodnotení dôkazov, ako aj na ne nadväzujúce právne úvahy.

Pokiaľ ide o obsah podaného odvolania obžalovaného, odvolací súd konštatuje, že viaceré dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate rovnaké ako tie, ktoré boli uvádzané už v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, pričom treba podotknúť, že prvostupňový súd sa s nimi v napadnutom rozsudku náležite vysporiadal. Na zdôraznenie správnosti rozsudku prvostupňového súdu, reagujúc na podstatné obhajobné námietky obžalovaného obsiahnuté v odvolaní krajský súd iba dopĺňa odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia.

Vo vzťahu k hodnoteniu záverov ohľadne viny obžalovaného, správne postupoval prvostupňový súd, keď neuveril obhajobe obžalovaného, pretože jeho vina bola na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázaná výpoveďami svedkov (Z. Z., L. Q., W. O. I., R.. B. N.) ale aj celým radom listinných dôkazov. Obžalovaný síce vinu zo stíhaného skutku (pokiaľ ide o jeho právnu kvalifikáciu ako zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák.) popiera, obhajujúc sa ťažiskovo tým, že nevedel, respektíve nemohol vedieť, že v inkriminovanú noc bol pri jazde motorovým vozidlom Seat Ibiza prenasledovaný policajnou hliadkou. Správne ale uzavrel prvostupňový súd, že obhajoba obžalovaného bola spoľahlivo vyvrátená výpoveďami svedkov Z. Z. a L. Q., ktorí sa spolu s obžalovaným viedli v predmetnom motorovom vozidle. Menovaní svedkovia obžalovaného opakovane verbálne upozornili na to, že sú prenasledovaní policajnou hliadkou, zreteľne vnímali výstražné svetlá („maják“) smerujúce k tomu, aby motorové vozidlo obžalovaného zastavilo. Posádka motorového vozidla pritom nemala žiadne pochybnosti o tom, že ide o políciu. Obžalovaný po apelovaní spolujazdcov na zastavenie motorového vozidla sám poznamenal, že „policajtom zastaviť nemôže“ a „musí ujsť“. Preto ani odvolací súd sa nestotožňuje s obhajobnými námietkami, že obžalovaný nemohol vedieť, že ho prenasleduje policajné vozidlo. Keby tomu tak bolo, niet žiaden logický a racionálny dôvod na to, aby obžalovaný svoju jazdu neprimerane zrýchlil, unikal a ohrozil tak život a zdravie nielen svoje ale aj ostatných osôb nachádzajúcich sa v motorovom vozidle. Osobitne krajský súd poukazuje aj na skutočnosť, že obžalovaný bol za nerešpektovanie pravidiel cestnej premávky už v minulosti

opakovane priestupkovo postihovaný a dokonca rovnorodého skutku sa dopustil už v roku 2016, kedy rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/83/2016 zo dňa 21.12.2016 bol právoplatne odsúdený za zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. Možno preto konštatovať, že obžalovaný vedome a zámerne nerešpektoval pokyny polície smerujúce k dodržiavaniu zákonných pravidiel cestnej premávky. Aj v uvedenej súvislosti sú obhajobné tvrdenia o nevedomosti obžalovaného o tom, že je prenasledovaný hliadkou polície účelové, sledujúce úmysel vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Policajná hliadka pritom pri zastavovaní motorového vozidla obžalovaného použila svietidlo vyžarujúce svetlo červenej farby („maják“). Osobitne krajský súd akcentuje ust. § 13 ods. 1 vyhlášky č. 9/2009 Z.z., ktoré určuje, že znamenie na zastavenie vozidla sa musí dávať včas, zreteľne a s ohľadom na okolnosti cestnej premávky, aby vodič mohol bezpečne zastaviť vozidlo a aby sa neohrozila bezpečnosť cestnej premávky. V odseku 2 citovaného ustanovenia je uvedený výpočet spôsobov, akými dáva policajt znamenie na zastavenie vozidla. Zvolený spôsob je bezpochyby závislý od situácie v cestnej premávke. Nielen obžalovaný, ale aj svedkovia Z. Z. a L. Q. videli aj počuli políciou použitý maják. Krajský súd preto aj námietku obžalovaného spočívajúcu v tom, že policajti nepreukázali príslušnosť k Policajnému Zboru vyhodnotil ako nedôvodnú.

Vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa právnej kvalifikácie skutku odvolací súd uvádza, že obžalovaný svojim konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., keď maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že viedol motorové vozidlo, na ktorú činnosť sa vzťahovalo rozhodnutie o priestupku s uloženým zákazom takejto činnosti. Jediným skutkom sa zároveň dopustil zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. Súdený skutok spácha ten, kto použije násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa. Ani krajský súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný chcel svojim konaním cielene zabrániť výkonu kontroly zo strany policajnej hliadky a vedel, že keď zrýchli a jazdou v strede vozovky zabráni policajnej hliadke vykonať predbiehač manéver, môže uvedený cieľ dosiahnuť. Úmysel obžalovaného možno vyvodiť už zo samotného spôsobu vedenia motorového vozidla, ktoré bolo mimoriadne riskantné a bezohľadné, a to nielen vo vzťahu k osobám, ktoré sa v čase skutku nachádzali v predmetnom vozidle, ale aj voči ostatným účastníkom cestnej premávky. Obžalovaný si plne uvedomoval, že po zastavení policajnou hliadkou bude vystavený následkom svojho protiprávneho konania, keďže riadil motorové vozidlo v čase, kedy mu bola uložená sankcia v podobe zákazu tejto činnosti a súčasne si bol vedomý toho, že koná v rozpore so zákonom počas doby plynutia skúšobnej doby určenej pri právoplatnom odsúdení na podmienený trest odňatia slobody za rovnorodý skutok. Vedomosť o všetkých týchto skutočnostiach výstižne demonštruje nielen spôsob vedenia motorového vozidla, ale aj samotné vyjadrenie obžalovaného, že „musí (policajtom) ujsť“. Násilie predpokladané skutkovou podstatou trestného činu podľa § 323 ods. 1 Tr. zák. obžalovaný vykonal práve použitím motorového vozidla, jazdiac s ním po strede cesty. Takýmto konaním obžalovaný nielenže znemožnil výkon oprávnenia policajta vykonať kontrolu, ale vystavil posádky obidvoch motorových vozidiel nebezpečenstvu kolízie a následkom, ktoré s ňou môžu byť spojené. Správne preto prvostupňový súd konštatoval, že obžalovaný spáchal skutok závažnejším spôsobom konania, a to so zbraňou, ktorou bolo práve použité motorové vozidlo.

Prvostupňový súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému, pričom správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť (spáchanie viacerých trestných činov). Obžalovanému potom uložil úhrnný trest podľa trestnej sadzby vzťahujúcej sa na trestný čin zo súdených trestných činov prísnejšie trestný (§ 323 ods. 2 Tr. zák.). Keďže obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/83/2016 zo dňa 21.12.2016 právoplatne odsúdený za zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky pri určení skúšobnej doby v trvaní 30 mesiacov, čiže opätovne spáchal zločin, bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu polovicu. Trestnou sadzbou, ktorú prvostupňový súd správne aplikoval, bola sadzba od 5 rokov a 6 mesiacov do 8 rokov. Uložený trest vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov považuje aj odvolací súd za primeraný, dostačujúci na naplnenie účelu trestu z hľadiska nápravy obžalovaného a predchádzaniu ďalšej trestnej činnosti. Takto uložený trest je postačujúci aj na ochranu spoločnosti a primeraným spôsobom vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Zákonu zodpovedajúci je aj trest zákazu činnosti vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Hoci ide o prísnejší trest zákazu činnosti, v hornej polovici trestnej sadzby, uvedený trest je vyjadrením závažnosti konania obžalovaného, nerešpektovania právoplatných rozhodnutí štátnych orgánov ale aj opakovaného porušovania všeobecných povinností účastníka cestnej premávky.

Vychádzajúc zo všetkých uvedených skutočností krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.